

{ אז נדברו }

פרשת כי תצא תשפ"ג | לסדר: "כי די אלקר מתהלך בקרב מחניך..." | גליון מספר: 615

להצטרפות לרשימת התפוצה

במייל:

a8447168@gmail.com

שיבה גדולה---טיפת חלב להתפתחות ה-נער

אליך הבחור משיעור אי שיבה גדולה... מזל טוב לך... אתה מתחיל כעת את אחת התקופות המשמעותיות והקריטיות ביותר בחיים... אני רוצה לצייד אותך עם צדה קטנה לדרך... חשוב לי להזדרז להגיד לך את זה כעת... כשאתה עדיין בהתחלה והנייר חלק!! כי אם אני אחכה עם זה עוד כמה חודשים... יתכן שאתה כבר לא תהיה כשיר לעכל כאלו מסרים...

ובכן: שמתי לב ליש הבדל קיצוני וקוטבי בין הגישה הליטאית לגישה החסידית... בהתייחסות והגישה לשיבה גדולה בכלל ולגיל הזה בפרט... הגישה החסידית באופן כללי שבחור לא נשוי זה סוג ב'!!!! כן... סו"ס קי"ל שהשרוי בלא אשה שרוי בלא תורה, בלא חכמה, בלא שמחה... הוא פלג גופא!! ממילא התפיסה החסידית היא שהדבר הזה שנקרא בחור... זה לא כ"כ של של גיל... זה יותר שם של בעיה!!!! בעיה שצריך לסיים אותה כמה שיותר מהר... ולכן החסידים מעולם לא נתנו כבוד מיוחד לבחורים... אדרבה... אם כבר, הם נותנים בעיקר כבוד לשדכן שעוזר להם להתפטר כמה שיותר מהר מהתופעת לוואי הזו של הגיל הזה... אצל החסידים הבחורים ע"פ רוב נדחקים לסוף הרשימה... וגם בראש השנה אצל הרבי, לבחורים אין מקום בתפילות... הם עומדים במעברים... בחור שלא מוצא חן בעיניו (או שכואב לו הרגלים) בשביל זה יש ר"ה להתפלל עוד יותר בכוונה לזכות להיות חתן כבר בשנה הבעל"ט...

לעומת זאת הגישה הליטאית היא ההיפך ב-180 מעלות!!!

התפיסה הליטאית היא שבחור בישיבה גדולה הוא פסגת הפירמידה!! כולם מסתובבים סביבו... הגיל של ישיבה גדולה זו תקופת תור הזהב!! ובאמת בחור מישיבה גדול... מרגיש מלך העולם!! הוא מתיישב על הקתדרה ובטוח שהוא הציר וכולם מסתובבים סביבו... (ובאיזה מקום אנחנו מתחזקים ומפעילים את ההרגשה הזו) אני רוצה שתבין: בחור מישיבה **קטנה** מרגיש עניו ושפל ברכ... הוא יודע שהוא לא מבין עניין למה? סו"ס הוא עדיין לא עלה לישיבה גדולה... אז מה הוא מבין מהחיים שלו... כמו כן אברך?? תשאל ישיבוך בישיבה גדולה מה הוא אומר על אברך... הוא די מזלזל ומגחך על האברכים... ולמה?? תשאל אותו למה... הוא יגיד לך ש... שמסכן האברך הזה... פעם הוא היה ישיבוך ח חשוב ברום המעלה (ובישיבה הכי טובה וכדו') ופתאום אתה רואה אותו חוזר מהמכולת עם שתי עגבניות ובצל אחד ומטרנה... איך נפלו גיבורים... **כנו!** **זו התחושה!!!** בחור מישיבה קטנה **עדיין לא הגיע** לפסגה... אברך כולל **כבר ירד מהפסגה**... ומי נשאר בפסגה? בחור מישיבה גדול... **גדיייהיה!** הוא נזר הבראה... הוא המייבין הגדול... השטייגן הוא נחלתו הבלעדית ואפילו ההתעלות של אלול וימים הנוראים זה בישיבה הקדושה...

קעת נשאלת השאלה: מהי באמת הגישה הנכונה?? האם הגישה הליטאית או החסידית?? האם בחור מישיבה גדולה הוא סוג ב' וצריך להידחק למעברים... או שהוא הציר המרכזי וכולם מסתובבים סביבו?? **אז התשובה היא חד וחלק: מה שנוכח נכון!!!**

אם חז"ל אומרים שהשרוי בלא אשה הוא חצי בן אדם!!! והוא שרוי בלא תורה, בלא חכמה, בלא שמחה ובלא ככללום, אז יקוב הדין את ההר!! החסידים צודקים!! בחור מישיבה גדולה הוא סוג ב'!! ולא יעזור לאף אחד כלום!!! אם הבחורים רוצים לצאת בהפגנת ארכיטטים מול הבית שלי שיעשו את זה מול הגמ' בקידושין... ואשר ע"כ אני פונה אליך בחור יקר ומודיע לך חגיגת: אתה ילד קטן!! אתה סוג ב'!! כן... אני פונה אליך, אתה שנכנסת כעת לישיבה גדולה... חשוב לי להזדרז ולהגיד לך לפני שתעלה גם אתה על העץ... (ואז יהיה קשה להוריד אותך ממנו) ואז תחזור לי בבין הזמנים כמו איזה ישיבוך מנופח... שכבר יודע הכל ומבין הכל... ואז כבר יהיה אסור להעיר לך ולהגיד לך מילה כי הרי צריך לתת כבוד לישיבוך ורק להסכים איתם ולתת להם הרגשה של חשיבות... ואז לך תדבר לקיר... הבן אדם כבר עף על עצמו לגמרי... לכן אני מגיע עכשיו בעוד מועד!!!! כשהענווה של הישיבה קטנה עדיין נסוכה על פניך... **ואני מודיע לך חד משמעית!!** שאם עד אתמול. כשהיית בישיבה קטנה הרבנים יכלו לתת לך על הראש והיית מוכן לקבל מהם... כי הבנת שאתה עוד איזה **צוציק בישיבה קטנה** (שעדיין לא נכנס לישיבה גדולה... כמובן...) אז זהו!!! שגם עכשיו... אחרי שכבר עלית לישיבה גדולה... אז מה... גם עכשיו אתה עדיין **צוציק---** **בישיבה גדולה!!!** ואני ממליץ לך בחום... אם אתה פקח וחכם תכיר את מקומך ואל תזוח דעתך!! תבין שאתה עדיין בער ולא מבין... (כאן חשוב לי להיות כנה ולומר: שזה לא כ"כ בסדר מצדי... כי כשאני הייתי בחור, אם מישהו היה אומר לי את המשפטים האלו שאני אומר כעת, הייתי שופך עליו איזה דלי מים... בקיצור: הייתי מטפל בו.)

עד כאן ברור??? ברור או לא ברור???

עד כאן הסכמתי עם הגישה החסידית... שבחור מישיבה גדולה הוא במקרה הטוב צוציק... ובמקרה הפחות טוב הוא סוג ב' וכ"ג... אבל תכלס... מה נעשה עם הגישה הליטאית... סו"ס הגישה הליטאית כן מעצימה ומאוד מכבדת את השכבת גיל הזו?? למה?? למה בישיבות הליטאיות כ"כ מחשיבים את הישיבה... וחניכי ישיבת... ואלול בישיבה... הרי אי אפשר להתכחש למושג ההיסטורי שכולנו גדלנו עליו שהישיבה זו התקופה החשובה ביותר בחיים ועד היום כל עולם התורה נשען על חניכי הישיבות והצורה של בן ישיבה?

ההמשך בעמוד 6 בגיליון זה...

ניתן לקבל את הגיליון בפקס באמצעות שיחת טלפון:

079-5319191

נודה להשתתפותכם

בהוצאות הגדולות!!!

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא

(ע"ר)

ניתן לקבל קבלה מוכרת

להחזר מס (ס' 46)

באשראי: "נדרים פלוס"

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי: 052-7683095

תודה מראש!!!

מיזם ההושענות לקראת סיום ז' מסכתות של סדר נשים.

את המאמר הזה כבר כתבתי בקצרה בשבוע שעבר... אבל כבר אז הבהרתי מראש שאגב חביבותיה אחזור ואכתוב אותו שוב... כי אני לא מוותר שזה יגיע לאברכים ולבחורים... **ובכן: העניין הוא ככה:** היות ואנחנו מתחילים לנשום ולהריח את הסיוס של סדר נשים שהולך ומתקרב מיד לאחר חג הסוכות... משהו הבריק לי ברעיון קסום ונפלא... שהוא רעיון טוב באופן כללי ביחס לכל שאר מקצועות התורה... מדובר במיזם שריגש אותי עד דמעות... ובכן: היות ובדיק יוצא שסיוס סדר נשים הוא מיד אחרי לחג הסוכות... וסדר נשים זה יוצא בדיק שבע מסכתות!!! משהו הציע לי לבנות הושענות מיוחדים לפי סדר א' ב'... הושענא מיוחדת לכל מסכת... לאסוף כללים ומושגים מכל מסכת לפי סדר א' ב' ולהגיש את זה לקב"ה בחג הסוכות... לעורר אהבה... לעורר זכות התורה... בפרט שכל העניין של הערבה בהושענא רבה זה אריכות שפתים... אז לעשות ז' הקפות בשמחת בית השואבה כנגד ז' מסכתות... הדבר יצא מפי אותו חבר והעניינים שלי נדלקו...

מיד פתחתי מסכת גיטין והתחלתי לבנות במרץ את ההושענא הששית כנגד המסכת הששית גיטין... אני רק אעתיק אותה בתור מדגם... שתבין במה מדובר...

הושענא אפקעינהו רבנן לקידושין מינה הושענא. **הושענא בפני** נכתב ובפני נחתם הושענא. **הושענא ג'** גיטין פסולים ואם נשאת הולד כשר... **הושענא דברי** שכיב מרע ככתובים וכמסורים דמו, **הושענא הולך** לאו כזכי דמי הושענא **הושענא** ושלח ושלח הושענא, **הושענא זכין** לאדם שלא בפני הושענא. **הושענא חציו** עבד וחציו בן חורין הושענא, **הושענא ט'** טלי גיטין מע"ג קרקע הושענא, **הושענא י'** יש ברירה בתולה בדת אחרים הושענא... **הושענא כתב** סופר וחתם סופר ועד הושענא. **הושענא לא** היה סיקריקון ביהודה בהרוגי מלכות הושענא, **הושענא מילי** לא מימסרן לשליח הושענא. **הושענא ניצוק** וקטפרס ומשקה טופח הושענא, **הושענא סוריה** כארץ ישראל בג' דרכים הושענא. **הושענא עדי** מסירה כרתי הושענא, **הושענא פ** ר ו ז ב ו ל הושענא... **הושענא קנין** פירות לאו כקנין הגוף דמי הושענא... **הושענא רוצה** בטובת בנה ובושה מחתנה הושענא. **הושענא שליח** הולכה ושליח קבלה הושענא. **הושענא תיקון** העולם הושענא... הנה לך מדגם של הושענות של מסכת גיטין... כעת נותר לנו לבנות עוד שש הושענות... הושענא של יבמות, כתובות, נדרים, נזיר סוטה ו... וקידושין... (אגב: מיותר לציין שזה רק בתור רעיון של שמחת בית השואבה הפרטית של כל אחד מאיתנו בבית שלו... לא במקום ההושענות הקדמונים שתקנו לנו רבותנו חלילה...)

האמת היא שפתאום תפסתי את עצמי... רגע... מה אתה רוצה מהקוראים?? מה הם עשו לך? בסדר... התלהבת מאיזה רעיון יפה... זה הדליק אותך... מה כולם צריכים לסבול??

אבל אולי אדרבה!!! מבחינתי זה סוג של דוגמא מוצלחת לשפראך של אני לדודי...

ואני אסביר: בחודש אלול אנחנו משתדלים להיות יותר טובים... יותר צדיקים... אבל!!!! כאן צריך לשים לב ולא להתבלבל!!! יש כאלו שבראש שלהם נתקע שלהיות יותר טובים זה אומר שצריך להחמיר יותר... להדר יותר... מה שנקרא "ידיא שמים יוצא ידי כולם" והמחמיר תבא עליו ברכה... אז זהו שלא!!!! סוג ההתעלות שלנו באלול זה יושב על רובד אחר לגמרי זה יושב על מקום של אני לדודי!!!! זה אותו סבא שרשב"י ובנו ראו אותו רץ עם הדסים בערב שבת עם חשיכה... והם שאלו אותו: הני למה לך? אמר להם: לכבוד שבת... אבל למה שנים? אמר להם: אחד כנגד זכור וחד כנגד שמור... באותו רגע אמר רשב"י לבנו: חזי כמה חביבים מצוות על ישראל... וזהו!! מכאן ואילך הם הפסיקו לשרוף אנשים... הדין התהפך לרחמים... מה הסיפור של אותו זקן?? איזה שטיקל תורה הוא הסביר לרשב"י למה הוא מחמיר לקחת שני הדסים?? מה התשובה? שום דבר!! לא היה פה שום חשבונות!!!! יש פה סוגיה של חביבות... אותו זקן החליט ליטול שני הדסים... כי הרגיש לו שזה מתאים לכבוד שבת... ולמה שנים?? כי זה הסתדר לו עם לוחות ראשונות ולוחות שניות... אותו סבא לא הלך קודם להתיעץ ולברר מול רשב"י האם קבלנו מרבותינו לקחת שני הדסים או לא?? זה עניין שלי!!!! מותר שיהיה לי גם נימה אישית ביני לבין הרבש"ע!! ומזה רשב"י מתפעל כ"כ... זה האני לדודי שיש בו כח לכסות על כל פשעים... אני לדודי זה אומר שמותר לי לפתוח גם ערוץ ישיר ביני לבין הרבש"ע... יש לי את הנימה האישית שלי מולו יתברך!! יש לי את הקודים שלי מולו... (כמובן בתוך הגבולות של היהדות) זה לא מדין חומרה אלא מדין נימה אישית... בשבילי ההושענא הזו זה סוג של נימה אישית...

יש לי את ההושענות שלי... יש לי את הא' ב' הפרטיים שלי שרק הרבש"ע ואני יודעים מה זה אומר... זה קודים פרטיים ביני לבין ה'... כשאני אומר 'הושענא יש ברירה הושענא' אתה לא מבין מה אמרתי פה... אבל רק אני והרבש"ע יודעים מה אני מתכוין... איזה תקופה קשה עברתי כשלמדתי את התוס' שם... איזה 'לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי' היה שם... כשאני אומר 'יש ברירה' אני מעורר פה נימים עמוקים מאוד שרק אני והרבש"ע יודעים מה זה אומר... האם אתה קולט שיש כזה דבר?? האם אתה קולט שיש קודים אישיים שרק אני והרבש"ע יודעים אותם... אברך אחד אמר לי: אני מגיע לראש השנה עם המספר 3629... מה?? מה זה המספר הזה?? אל תשאל... זה החצי קוד שפותר את המחשב שלי... ראיתי שהמחשב מוריד אותי ברוחניות... סיכמתי עם אשתי שמהיום חצי קוד אצלי וחצי אצלה ושנינו לא יכולים לפתוח מחשב בלי תיאום... והנה... המספר הזה הוא החצי שלי... האברך הזה מגיע לר"ה עם המספר 3629... וכל השערים נפתחים לפניו!!!! נו... ואני אגיע עם המספר הזה?? זה שום דבר!! אותו אברך מבין שיש לו קודים אישיים מול רבש"ע!!!

הגיע הזמן שנפנים שיש אני--- לדודי!!!! אנחנו יותר מידי מרובעים בנקודות האלו... אם מרן ר' חיים קנייבסקי אחז מיין הסיימים שלו שהוא יכול לפעול ישועות... מה הייתה התגובה שלנו?? מאז כולם התחילו לרוץ למרתף היקר של ר' חיים... למה?? למה ראש קטן? למה להיות מרובעים? ר' חיים לא אחז מהיין שלנו!! הוא אחז מהסיימים שלנו!! הוא אחז מכל קוד וסממן שמבטא את החיבור לתורה... אז אצל ר' חיים זה יין הסיימים... ואצלך זה יהיה קוד אחר... נא לפתוח ראש... יש פה מערכת יחסים אישית בין אני -- לדודי!! נחזור להושענא שאני משום מה התלהבתי מזה... בחור יקר: אל תוותר... תבנה לעצמך את ההושענות שלך... לאורך חודש אלול אתה תתעכב בתוס' הזה ובקצות הזה... יעבור עליך איזה יום לא קל... או פיתוי לא פשוט... תעשה מזה קודים!! קוד בינך לבין הרבש"ע... תרצה?? תבנה את זה על ההושענות... רוצה משהו יותר מעניין?? תבנה את זה על הפיוט יעלה!!! יעלה תחנונו מערב, ויבא שוועתנו, זה גם לפי סדר א' ב', יעלה תוד"ה יחלוקו מערב. ויבא שבועונים שהפסקתי לקרא מבוקר, ויראה רררר... לא יודע... תעשה כבר אתה... קדימה... מחכה ליציירתיות שלך גם בהושענות של נשים... אם תרצה לשתף אותנו מדגמת מה טוב... ואם תשאיר את זה לגמרי בינך לבין קונך עוד יותר טוב...

חדש חדש חדש!!! מומלץ בחום!

לרגל חודש הרחמים והסליחות שאנחנו כבר עמוק בתוכו, יצא לאור בסייעתא דשמיא חוברת שמוקדשת כולה על עבודת ה' היחודית והקירבת ה' היחודית השמורה לחודש זה, ושיקום היחסים שעברו בינינו לבין החודש המתוק ביותר בשנה.

שם החוברת 'אני לאלול ואלול לי'

פירוט התכנים והנושאים שהועלו בחוברת נכתב בהרחבה במסגרת בעמוד 5

מוקדי המכירה ברחבי הארץ:

ירושלים:

רה"י נחמיה 10 קומה ג'
גבעת שאול, רח"י בן עזיאל - 054-8491554
בית וגן - משפחת נוישטט רח"י הרב פראנק 29
רוממה - המ"ג 29 - 052-7682281
רמות ד' - רובין 47 - 054-8419684
אופקים - משפחת שפירא: 053-4112035
אחינסמן - שרגל 052-7171721 שבט אשר 9
שלב ב': 0534162979

אלעד - 03-9073067

אשדוד - הרב צור - 050-4120311

ביתר עילית - אזור רמי לוי - 054-8450998

בית שמש - נהר הירדן 9 ר"ב - 058-3294147

בני ברק - קיבוץ גליות 9 - 055-6728458

חזו"א 34 - 052-7117271

אזור רח' הרב קוק - 0527603814

חיפה: פולק, גאולה 15, - 052-7683095

טבריה - 054-8441354

מודיעין עילית: קצות החושן 14, 052-7174781 חפץ חיים 14 - משפחת דרבקין - 089742750 גרין פארק - 0527644795

נתיבות - הר' גרשונוביץ 42 - 089934274

עפולה - 052-7686876

פתח תקוה - (מרכז העיר) - 0504124235

צפת - 052-7181828

רהובות - 0533185792

רכסים - 054-8415410

תל ציון - 052-7150166

תפרה - לימן - 055-6705003

מה שתלמיד 'חדש' עתיד לחדש...

חודש אלול הוא חודש של עת רצון וכולו מלא רחמים וסליחות... והשפע הזה מושפע מאותם ארבעים יום אחרונים שעלה משה להר לקבל את הלוחות אחרונות... וארבעים יום האלו לשם שינוי היו ברחמים ורצון... ולכן אומר החיי אדם שהזמן גורם ומאז לדורות ימים אלו ימי רחמים והסליחות והתפילה מתקבלת ביותר... **והשאלה**

מתבקשת מאליה:

מה משה רבינו עשה שם ארבעים יום וארבעים לילה?? מילא הארבעים יום הראשונים... הקב"ה לימד את משה רבינו כל מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש... והמשמעות היא כל תוס' ד"ה... וכל סעיף קטן בט"ז וקצות החושן וביאור הלכה ודרך אמונה... את כל זה ה' לימד את משה... נו... אני מבין שללמוד את כל אוצר הספרים היהודי זה משהו שיכול בהחלט לארוך 40 יום... אבל כעת בארבעים יום האחרונים!!! מה עכשיו יש למשה רבינו לעשות שם?? הרי הוא כבר למד את כל התורה כולה מה'... (מה תגיד שהוא שכח?? לא! כתוב בפירוש בסוף מ' יום ראשונים: ויתן אל משה... וחז"ל אומרים: שעד אז הוא היה לומד ושוכח... ובסוף 40 יום הראשונים ה' נתן למשה רבינו במתנה את התורה ומכאן ואילך הוא יותר לא שכח... ומה תגיד שה' חזר שוב ושיתן למשה רבינו את כל התורה כולה... גם זה לא יכול להיות... כי הגמ' במגילה כבר אומרת: 'ואשב בהר' 'ואנוכי עמדתי בהר' אמר רב: עומד ולומד יושב ושונה, משמע שהחזרה והשיתוף היו כלולים בתוך המסגרת של הארבעים יום... א"כ מה היה במ' יום (האחרונים)?

ושמעתי ביאור נפלא בעניין זה:

בארבעים יום הראשונים הקב"ה לימד את משה כל מה שתלמיד **ותיק!!!** עתיד לחדש... ה' הראה למשה את כל השפע של המאור פנים בתורה שה' עתיד להשפיע על כל תלמיד ותיק... על אותו עמל בתורה... שהתורה מחזרת על אכסניה שלה וה' משפיע עליו עוד ועוד הארת פנים בתורה... ה' הראה למשה איזה חידושים - ה'!!! ה' הולך להאיר ולחדש לאותו תלמיד ותיק... אלא שאז!!! קרה מה שקרה... נשתברו הלוחות... כלל ישראל איבדו את ההזדמנות לקבל את התורה על מגש של זהב... החתן מצידו רצה לתת... להשפיע... להרעיף מלא חפניים מאור פנים... אבל הכלה דחתה את השפע הזה בשתי ידיים! לא רוצה!!!

אם הכלה לא רוצה... אז... אז לא... החתן לא מכריח בכח... והקב"ה מצידו רוצה לבטל את השידוך... לא עשיוני עסק... אני מבטל את החוזה...

ואז מגיע משה רבינו ומתחנן!!! במשך ארבעים יום אמצעיים הוא מתנפל לפני ה' ומבטיח שלא... זה היה מעידה חד פעמית... הכלה כן מעוניינת בשידוך... היא כן רוצה את הקשר וחיי נישואין עם קוב"ה...

טוב... החתן מסכים לפתוח דף חדש... מוכן שוב להתחיל את הכל מהתחלה... ואז שוב!! שוב משה

רבינו עולה להר... ושוב מתחיל התהליך של כריתת הברית... **אבל הפעם!!! הפעם זה עובד הפוך!!!**

החתן כבר אמר את שלו... בארבעים יום הראשונים החתן כבר אמר כל מה שיש לו להגיד... החתן קוב"ה כבר הראה למשה רבינו את כל האור והשפע וההשגה שה' הולך להשפיע על כל תלמיד ותיק...

כעת!!! כעת הגיע התור של הכלה... נו... מה יש לך להציע... אני כבר אמרתי את שלי... אני כבר הצעתי את מה שיש לי להציע...

נו... כעת מה יש לך להציע? וכעת!!! בארבעים יום האחרונים משה רבינו מקבל את רשות הדיבור... והוא!! הוא כעת פורש ומגיש לפני ה' את כל מה שתלמיד **חדש!!!** ולא ותיק!!! עתיד לחדש...

משה רבינו מגיש לה' את אותו בחור ישיבה **חדש** שכעת התחיל זמן... כעת התחיל ישיבה... כמה הוא יהיה מוכן לתת... להקריב... להשקיע... לעמול ולהתייעץ ולירוק דם בעסק התורה למענו יתברך...

אל דאגה... יום יבא והתלמיד **החדש** הזה עוד יהיה תלמיד **ותיק** ואז הוא כבר יעשה חיל... תהיה רגוע... אז העסק יתחיל לרוץ... את השפע שהוא יקבל אז את זה כבר הקב"ה גילה למשה ב-40 יום הראשונים... איזה 'יערב לכס' עוד יהיה לאותו תלמיד ותיק... איזה חידושים נפלאים עוד יהיו לו בלימוד... זה כבר מטופל...

אבל עכשיו!! כשהוא תלמיד חדש... שכעת הוא עדיין בשלב של 'כל ההתחלות קשות!!' בשלב הזה ה' לא שולח חידושים... אחרי שבירת הלוחות נגזרה גזירה שהתורה נקנית בצער... זה לא הולך בקלות... בהתחלה אין חידושים מצדו של ה'!!! רק מה כן יש?? יש חידושים מצד עצם אישיותו של התלמיד חדש הזה... שלמרות הכל הוא מתאמץ ורוצה ומתחנן ומשתוקק ועמל בכל כוחו בתורה... ואת החידושים האלו משה רבינו מגיש לקב"ה ב-מ' יום האחרונים... את כל החידושים המתוקים שעתידי תלמיד חדש-לחדש!!! כן... בדורנו יש חידושים עצומים... חידושים שמגיעים דווקא מהתלמיד החדש והלא ותיק...

רוצה כמה מדגמים של חידושים נוסח תלמיד חדש? בבקשה...

אתה יודע מה זה בחור אפולסיבי שלא מסוגל רגע לשבת על המקום... ובבין הזמנים כל הסביבה שלו הרגישה את זה היטב... אפילו יום אחד הוא לא הצליח להישאר במקום אחד... והנה... ברגע שהתחיל הזמן הוא נכנס לבית המדרש והוא פתאום קושר את עצמו לסטנדר ויושב ולומד שעה וחצי שעתיים ברציפות... (ואתה עומד מהצד ועוד שואל למה הוא לא לומד עוד יותר??) אתה יודע איזה חידוש עצום יש פה בעצם הפועתו של הבחור הזה?? הנה לך... הנה לך מדגם של חידוש משה רבינו מגיש לקב"ה ב-40 יום האחרונים במסגרת ה'פסל לך'... משלך!!!

אתה יודע מה זה בחור שחי כאן בדור 2023... והוא מגיע מבית מודרני ומסביבה פשוטה... מוקף מכל הכיוונים בכאלו שמחוברים לרשת ותשלח לי בוואצפ'... העיניים שלהם מרצדות מול המסך

המתחלף והאצבעות שלהם מרפרפות על המגע... והמוח שלהם נמצא ב-0.02% פעילות... ואילו הוא!!! אותו בחור!!! משום מה מתיישב לו בחודש אלול מול דף גמ' לא אז!! לא מתחלף!! מתיישב מולו! מתבונן בו!! מעמיק בו!! ודולה ממנו מעמקים במשך חודש ימים ו... זה לא נגמר לו!!! המצח שלו מקומט וגלגלי המוח שלו עולים ומרצדים ומשייטים להם אי שם בצחצחות הוויות אביי ורבא... **אתה קולט את עוצמת החידוש שהבחור הזה מציע בעצם הופעתו???** הרי אתה מבין לבד: שאת ה'כלום' שכל אלו שמסביבו עושים... גם הוא יודע לעשות... והרי אף אחד לא הפריע לו לחיות במינימום מאמץ ומקסימום הנאה כמו שהם חיים... וכעת תן לי סיבה אחת הגיונית למה הוא בחר בחיים אחרים מהם?? מי הפריע לו לחיות את החיים הקלים והזולים והפשוטים של כל הסביבה הפושרת שסביבו?

מישהו יכול להכיל כזה חידוש עצום?? מי יכול לחדש כזה חידוש???

זה חידוש כ"כ עצום שאפילו הקב"ה בכבודו ובעצמו כביכול לא יכול לחדש!!! זה מסוג החידושים שעליהם נאמר "ואף הקב"ה תמה עמהם..."

איך בני היקר?? איך עמדת לי בניסיון הזה?

אז הנה... הנה לך סוג החידושים שמשנה רבינו מחדש לקב"ה בארבעים יום האחרונים... משה רבינו מגיש לקב"ה את הקומנדו של "פסל לך" משלך!!! את החידושים הפלאיים והבלעדיים שעבדי ה' העומדים בבית ה' בלילות של דור 2023 הגישו לו יתברך לאורך כל שנת התשפ"ג...

בשבועות האלו של תחילת שנה עולה לפני הקב"ה המיית לב של עשרות אלפי בחורים חדשים שכעת התחילו!!! התחילו ישיבה... או ישיבה קטנה... או ישיבה גדולה... או סתם התחילו את הזמן... התחילו מסכת חדשה... ובחודש אלול יש את ההתחלות הקשות... כל אחד והקושי שלו... כל אחד והרגעים שבהם הוא מרגיש אבוד ומפוחד... וכאן זה כבר הגדרה מאוד נרחבת... סו"ס הרי אף אחד לא יודע באמת מה עובר עליך!!! רק אתה וה' יודעים איזה התמודדויות וכמה מאמץ ונכונות נדרשים ממך כדי להתעלות מעל הכל (הכל זו מילה מאוד מאוד כללית... וכל אחד יקח את זה למגירה הפרטית שלו) ותכל'ס אותו בחור חדש מתגבר על הגוש המאיים בגרון ומתעלה מעל המשברים והגלים שמאיימים להטביע אותו... ומחליט להסתער בכל הכח על 'דף של ספינה' ומחליט בנחישות: אני חייב!!! אני חייב להתאמץ!!! ה' רוצה לראות אותי דבוק בתורה... ואני מוכרח להידבק בתורה ולו למענו יתברך... חייב להגיש לאבא שבשמים את ה'אחת שאלתי' הפרטי שלי... אני חייב לתת לו אות!!

ומשה רבינו מגיש!!!! מגיש את הדם והיזע הזה שאף אחד לא רואה... משה רבינו מגיש לאבא שבשמים את אותו מוטי שנבלע לו בין 900 בחורים ומי בכלל מסתכל עליו... אבל בארבעים יום של אלול שבשמים הוא שיעור כללי שלם!! זה חידוש נפלא של תלמיד לא ותיק שנלמד בעיון רב...

זה שמוכן להמשיך להיות עז כנמר ולא ליבוש מפני המלעיגים עליך בעבודת הבורא... גם אם אתה לא הולך לקבל על זה שום פידבק מה'... רק מה כן?? הפידבק היחיד שאתה!!! שאתה יכול לתת לעצמך זה... שמה?? שאני-- לדודי!! אני שלוו!! ואני לגמרי איתו!!! הפעם אני בוחר בו... אני פה היוזם... לא הוא יתברך... הפעם זה מגיע ממני... ואני הולך כביכול לנצח אותו יתברך בפרט הזה...

כן... כל המערכת של ירח האיתנים זה מערכת של **נצחון!!!**

בחג הסוכות הקב"ה מופיע ובוחר בנו... ואז היהודי מופיע עם ד' המינים ומכריז בנצחון: אבא בשמים... נצחתי!!! אני הקדמתי אותך!!!

אני בחרתי בך עוד לפני שבחרת בי!! לא חכייתי שתתקשר אלי... אני הקדמתי אותך ויזמתי להתקשר אליך!!! **אין ישועה יותר גדולה מזו!!!**

המתנה הכי גדולה שאפשר לתת ליהודי בדור 2023... זה להקדים את אבא שבשמים ברגע!!! הרי יום אחד ה' יופיע... (לא יודע מתי... אבל יום אחד זה יקרה) ואז ה' ירעיף אהבה בלי גבולות... הוא יציף ויטביע אותנו בים של אהבה ויגלה ויפיע לעיני כל חי עד כמה שהוא אוהב אותנו... ואז אנחנו לא נוכל כבר להתבטא לפניו!!! כמה שנרצה להביע בפניו שאנחנו גם אוהבים אותו וגם מוכנים לתת ולהתמסר אליו... זהו... אחרת את המועד... אתה כבר אוהב!!! מוצף באהבה!! בשבע חופות של עניי כבוד... אבל רגע אחד לפני כן!!! יום אחד, שבוע אחד, שנה אחת לפני בא יום ה', היו היה בחור ישיבה אחד שהיו לו פיתויים מאוד קשים איפה שאף אחד לא רואה... והוא החליט להתגבר רק רק למענו יתברך... רק בגלל שהוא אוהב את ה'... והוא עשה את זה ללא תנאים!

ואותו בחור לנצח נצחים יוכל להצביע ולומר לאבא שבשמים: אני הקדמתי אותך!!! אני ניצחתי אותך!!! אני יזמתי את השיחה... אני התקשרתי ראשון... אני אהבתי אותך עוד לפני שאתה אהבת אותי...

זו הישועה שיש לי להציע למי שרוצה ישועה אמיתית אמיתית אמיתית! מאובטחת מאובטחת!!! וזה מאה אחוז!! טריליון אחוז!! זו ישועה שאף אחד בעולם לא יכול לקחת לך... ופה אין צורך בערבויות... ולא בסיפורי ישועות... כי פה אין ישועות!! פה יש דם... נכונות... הקרבה... ומפגן אהבה חד צדדי... ---- **נצחון מהדהד!!!**

אבא שבשמים... ניצחתי!!! אני אוהב אותך... ואנא אבא שבשמים תחזיר לי חיוך משמים... הודע שיש לך אהובים בעולמך... תשמע את התפילה שלי... (וה' יקבל את התפילה ואתה בעזרה"ש תראה ישועות... זה כבר מילים שלי... עכ"פ כאן אתה ממשיך ואומר לה'...) אבל גם כשאתה יתברך תחזיר בסוף אהבה... דע לך ה' שאני הקדמתי אותך!!! כי אני פה מנוי וסגור על עצמי שאני אמשיך לאהוב אותך ולהיות נאמן אליך בכל מצב!! גם אם לא תחזיר לי... גם אם לא תשלם לי במזמון... אני פה אוהב ללא תנאים... הנה לך ישועות נוסח אלול!!! אני ---- לדודי!!!

אתה יודע מה יהיה??? קח כסא... שב ואני אגיד לך בדיוק מה יהיה...

מה שיהיה זה שאתה בכל זאת תלך על זה!!! (עובדה שהלכת על זה ואתה לא מתחרט למרות שלא הגיעה הישועה... נכון??) ואתה תמשיך לעשות את זה מסיבה אחת ויחידה: כי אני--- לדודי!! אני בשבילו יתברך!! אני למענו יתברך!! כי אני אוהב אותו ומוכן לתת לו כתר מלוכה...

נו... נו... ואז...? מה יקרה אז?? אתה יודע מה שיקרה??

מה שיקרה זה שמגיע לרבש"ע מזל טוב... אבא שבשמים סגר שידוך!!! ה' הרויח כלה!! בת קול תנסר בשמים ותכריז בשמחה מזל טוב... נמצא פה יהודי שמוכן לבנות קשר נישואין עם הקב"ה... יש פה מישהו שמוכן לאהוב ולהיות אחד עם ה' ללא תנאים... (כי לעשות רצון ה' עם רשימת תנאים... זה הסכמי עבודה... זה אולי אינטרסים משותפים... זה ממש ממש לא ברית נישואין, אפילו לא בצחוק... עכ"פ לא בבית ספרנו...) **והו!!! זה מה שיקרה...** אבא שבשמים מאוד מאוד ישמח ויגיל בשידוך שהוא סגר איתך... ואז שמחה ושחוק וחדווה יהיו בעולם... חולים יתרפאו, ויולדות ילדו שלא בצער... למה? כי חמול על מעשיך--- ותשמח במעשיך!!! ברגע שה' שמח במעשיו הרי אוטומטית ה' חומל על עמו והנחה למדינות עשה ויתן משאת כיד המלך... הגיע תיקונו של עולם... בא שבת בא מנוחה...

אבל רגע... אני שוב חוזר אלי... ומה איתי??

האם גם אני אושע יום אחד או שכככולם יושעו חוץ ממני??

אל תדאג... בשקט בשקט: בינינו... בסוף גם אתה תיושע!!!

אבל עזוב... עזוב כעת אותך... תן!!! תן לרבש"ע את הכמה רגעים המאושרים שלנו!!! סוף סוף מצאנו פה מישהו שמוכן לתת לקב"ה נטו נטו בלי תנאים... יש פה מישהו שמוכן להמליך את ה' ולעשות למענו יתברך נטו בלי לעמוד ולחכות לחשבונות... אם ככה, אז תן... תן לו יתברך את העונג הזה... תחשוב רגע: כמה אנשים כאלו יש לקב"ה... כמה אנשים אתה מכיר שמוכנים לאהוב את ה' ולתת לו בלי תנאים??

והנה סו"ס ה' קיבל את הפניה הזו ממך!!! אז תפרגן לו יתברך... תן לו להשתעשע עם זה... תן לו להופיע בגן עדן מול הצדיקים ולהגיד... הנה... יש פה מישהו שהסכים להיות הכלה שלי לגמרי לגמרי!! (ולא עוד איזה מזכירה שלא מפסיקה להתמקח איתי על גובה המשכורת והישועות וההבטחות שהיא דורשת על כל מאמץ שמעבר לשעות העבודה... תן לו להגיד את זה בלי... בלי שיבואו להגיד לה'... לא רבש"ע... הנה הוא עומד פה בחוץ עם רשימה של הבטחות ומתלונן למה ה' לא משלם בזמן...) אבל אל תדאג... בסוף הכל יסתדר... כי בסוף בסוף ה' הרי לא ישאיר את הגברת שלו בלי פנקס צ'קים פתוח על חשבוננו... מי שחושב רק הקב"ה... בסוף בסוף הקב"ה חושב רק עליו... בקיצור: בסוף העניינים יסתדרו כי הגברת של ה' היא האחרונה שתשאר מאחור...

אבל לבנתיים!!! כעת תביע נכונות להיות הגברת הזו!!! תביע נכונות להמציא ולהגיש ליקום כולו את החידוש הנפלא שנקרא אני--לדודי!!! אני הוא זה שמוכן לתת לה' סדר א' נטו כי אני רוצה לעשות לו נחת רוח!!! להיות זה שמוכן לנשוק שפתיים ולעמוד בעוד ועוד ניסיונות ופיתויים מול הרשת גם אם אתה לא הולך לקבל על זה שום שום חיוך משמים... להיות

עכשיו אתה מבין למה אלול זה מ' יום של רחמי ם ורצון???

זה לא ימים שהקב"ה מגלה למשה מה שתלמיד ותיק עתיד לחדש!!!

זה לא 40 יום של לוחות הראשונים של חירות מיצר הרע, חירות ממלאך המוות... לא!!! זה 40 יום של לוחות שניות של עבודה צרופה ורצופה!!! עמל ויגיעה... של פסל לך... משלך... קונטיינרים של אשה ריח ניחוח לה'... ומשה רבינו מראה לקב"ה איך כל אחד פוסל מעצמו... חותך מעצמו... ומוכן לתת מעצמו למענו ית'... זה עניינו של חודש אלול!

חודש שרשות הדיבור עובר לצד של הכלה... כעת הגיע תורה של הכלה להגיד מה אני מוכנה לתת לדודי!!! אני--- לדודי ודודי לי...

בחודש אלול המלך בשדה... אבא שבשמים מגיע לשטח לראות את החידושים של התלמיד חדש... מה הוא!!! מה הוא מוכן לחדש... איזה נכונות ונתינה הוא מוכן לתת למענו יתברך... כמה 'אני' הוא מוכן לגזור ולתת לדודי... ואל דאגה... הקב"ה לא ישאר חייב!!! יום יבא 'ודודי לי ואני לו'!!! יום יבא ואז יתגלה מה שהקב"ה מרעיף על תלמיד ותיק... אבל עכשיו אנחנו בשלב של ההתחלה... כעת כולנו רוצים להתחיל מחדש...

אנחנו כעת לא בונים על התלמיד ותיק!!! כעת אנחנו מגיעים מתוך נכונות של אני לדודי!!! כמה נשימה עמוקה אני מוכן לתת בשביל כל ההתחלות קשות... כמה אני מוכן להשקיע ולתת בלי לעמוד עם יד על המותן ולהגיד נו... רבש"ע... מה קורה? למה אתה לא מחזיר לי פידבק? למה אני לא רואה ישועות?? **חודש אלול זה התור שלנו!!!** להביע נכונות... אני פה למענו יתברך!! ללא תנאים... ללא תאריכי פג תוקף... אני פה למענו יתברך!!! ואם אני אהיה לגמרי לגמרי למענו!!!

אז ממש ממש 'במקרה', יתגלה שגם הוא יתברך לגמרי לגמרי למעני!!!

אבל עזוב... זה יקרה רק "במקרה" אנחנו כעת לא מדברים על זה... אני כעת למענו יתברך!!! אני כעת מוכן לתת לו!! אני מגיע מתוך נכונות לתת לה' סדר א'... בין אם יהיה חשק בין אם לא יהיה... אם מגיע מתוך נכונות לתת לה' עמידה בניסיון מול פגעי טכנולוגיה והפסדת מקום עבודה לא שמור ונקי... ומה אני ארויח מזה?? **כלום!!!** אני עושה את זה כי אני לדודי!! האם אני ארויח מזה משהו?? **לא בטוח בכלל!!!** אה... אבל מה תעשה עם כל הסיפורים המדהימים על מישהי שהפסידה מקום עבודה של 6000 שקל וקיבלה אח"כ עבודה של 18.000...?? אז ככה: הסיפורים האלו נכונים... אז צר לי לאכזב!!! שלא יהיו טעויות... ישנם כאלו שהפסידו מקום עבודה של 6000 וקיבלו עבודה רק של 4000 ויש כאלו שגם זה לא ושלא תהיה מופתע ואל תהיה לי בהלם... יש כאלו שראו ישועות בעיניים ויש כאלו שלא!!! ושאיך אחד לא יכחיש את העובדות האלו... לא תמיד רואים ישועות... ואם מישהו הבטיח לך ישועות וזה לא הלך... אז אתה מוזמן לבא אלי ואני מבטיח לך **שלא תמיד** יהיו ישועות... **נו... אז אם לא יהיו ישועות... אז... אז מה יהיה???**

היקום כולו עוצר את נשימתו מול ההכרעה שתפול בחצר בית יעזק...

החברותא הנצחית אחימעץ ויוחנן כבר התחילו לתכנן את לוח הזמנים לחודש הקרוב... כן... בתחילת אלול אנחנו מסכמים בינינו על הספק לימוד... והפעם סיכמנו שכשנקיף ונשלים את דיבורא דנגעי שחיין ומכוונה ופרשת קרחת וגבחת... ונדרוש אותם ב"ג מידות שהתורה נדרשת בהם... אז נחזור ונשנן את זה כ"ד פעמים כדי שיהיה מונח בקופסא... וכשנגמור!!! הפרס שלנו יהיה להקדים ולעלות לרגל לירושלים... האם זה יקרה עוד הרבה לפני ראש השנה?? לא יודע... (אם מאוד תרצו נעדין אתכם...)

מה שבטוח: אנחנו מוכרחים לגמור את זה עד ר"ה!!! כי בר"ה כבר קבענו חברותא למשמר של כל הלילה... כן... יש לנו כבר קביעות כמה שנים... מידי ערב ראש השנה עם חשיכה אנחנו עולים לגג של הבית מדרש של הראש ישיבה רבי אליעזר בלוד... אנחנו מתבוננים היטב היטב לכיוון העיר בני ברק... שם בדרך כלל אמורה להופיע הלבנה בחידושה... לפעמים צריך להתאמץ מאוד לראות אותה... ולפעמים היא נראית בעליל... עכ"פ אחרי שאנחנו רואים את הלבנה... אנחנו הולכים מהר להתפלל מעריב של ר"ה... אכלים סעודת יו"ט חפזיה... רצים מהר מהר לזכות לקבל ברכת השנים מהספר תורה הקדוש רבי אליעזר... ולחוצים את ידיו הקדושות שהם כשני גלילי ספר תורה... ומבקשים ממנו ברכת הדרך לקראת היציאה לירושלים... וקדימה... ויצאים לדרך... יש לנו דרך ארוכה!!! מלוד עד ירושלים זה מהלך יום אחד... (כידוע במתני' גבי כרם רבעי)... שזה אומר שיש לנו כעת לילה שלם של הליכה... ואל תשכח שמדובר בלילה ראש השנה... בעצם סליחה... לא לגמרי בטוח... לך תדע... אולי לא... בשביל זה גופא אנחנו הולכים... בשביל להעיד עדות החדוש... בא נראה שזה אכן יתקדש...

עכ"פ כבר כמה שנים שאנחנו צועדים יחד לילה שלם!!! ומה אנחנו עושים במשך כל הצעדה הארוכה הזו??

בשביל זה היינו חברותא כל הקיץ... ואגרנו ואספנו וליקטנו המון המון מימרות בתורה שבע"פ מפי רבי אליעזר... הרבה בנין אב, וגזירה שווה, ובמה הצד בדיבורא דנגעים... זכינו ללקק טיפ טיפה תורה ככלב מן הים מהים של תורה ששוכנת בלבו הגדול של רבי אליעזר... וכעת בליל ר"ה... ליל יום הדין!!! לילה של חשבון הנפש... אנחנו עושים סיכום של כל הקיץ הקרוב... חוזרים ביחד את כל המזומנים שלמדנו... בודקים שלא שכחנו... עמוד וערוך תלמוד שלמדנו... אחימעץ אומר מימרא אחת, ואני את השניה... וחוזר חלילה...

אנחנו משתדלים ללכת מהר כדי להספיק אולי להגיע עוד לפני עלות השחר... אבל גם לא... לכל הפחות עוד לפני הנץ החמה... כי אחרי הנץ החמה אנחנו כבר עלולים להפסיד את המעמד של קידוש החדוש... כי אתה מבין לבד שיש רבבות עדים שמתגוררים הרבה יותר קרוב מלוד... והם הספיקו להגיע הרבה יותר מוקדם מאיתנו... הם כבר נמצאים בחצר בית יעזק מחצות הלילה ומחכים לרגע שיאור היום ויוכלו להעיד... וגם רבי יוחנן בן זכאי סמתין לרגע הזה... והכי הכי: במקדש מחכים להתעדן לאן פנינו מועדות! אל תשכח שברגע שהאיר פני המזרח עד שבחברון כבר שוחטים את התמיד... ותוך שעה כבר שומעים קול המגרפה שהגיע זמן הלויים לדבר בשיר והם צריכים לדעת איזה!!! איזה שיר של יום... האם השיר של יום הרגיל או שיר של ר"ה... ולכן בחצר בית יעזק מיד כשאור היום ישנה קדחתנות!!! כי במידה והובשלו כל התנאים ויש עדים מכוונים שנראתה הלבנה בעליל... נעשה כל מאמץ לזרז עניינים... כדי שבמקדש יספיקו להתעדן לא רק לפני שיר של יום אלא עוד לפני העלאת איברי התמיד לכבש... (שהרי אברי תמיד של שחר ניתנים מחצי כבש ולמטה במערבו ואילו איברי ר"ה ניתנים תחת כרכוב המזבח, אגב: זה הידוש שלי, כי על פניו זה קאי על מוסף ר"ה ולא על תמיד של ר"ה, אבל לפי הטעם לידע שהוקבע ר"ה בזמנו, אין מקום לחלק בין תמיד ר"ה למוסף) ואם ככה, מאוד מאוד חשוב לנו להספיק להגיע למעמד של קידוש החדוש בחצר בית יעזק!!! כי זה מעמד עצום!!! איום ונורא!!!

אני רוצה שתבין: מעמד של קידוש החדוש זה מעמד יחסית די מוכר ושרגתי... פחות או יותר אחת לשני חודשים כולם מתאספים והנשיא אומר מקודש וכל העם אומרים מקודש מקודש וזהו... אבל לא!!! אל תשכח שהפעם זה ראש חודש תשרי... וראש חודש תשרי זה לא צחוק... כל צבא השמים עומדים ומחכים למוצא פיו של רבן גמליאל... מה הולך להיות פה... האם היום יגבה ה' צבקות במשפט או... או מחר... לעת עתה ראש השנה עומד על בלימה... ברגע שיריב"ז אומר מקודש... **באותה שניה כולם זועקים המלך!!!!!!!** באותו רגע ובאותה שנה קל מלך יושב על כסא דין וכל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון... ונתנה תוקף קדושת היום כי הוא נורא ואיום ומלאכים יחפזון... זה מעמד מרטיט!!! יש במעמד הזה התעלפויות... ברגע זה מתקבלת ההכרעה כאן בבית דין של מטה... מה הולך לקרות כאן ועכשיו בבית דין של מעלה...

עיני כל העולם כולו... עליונים ותחתונים נשואות בשעות אלו לחצר בית יעזק! היקום כולו... מעשים רבים והמון בריות לאין תכלית... כולם עוצרים את נשימתם ומחכים למוצא פיו של נשיא ישראל ובי"ד שלו... יש לך מושג איזה מפגן של "נתאוהו הקב"ה שיהיה לו מדור ושכינה בתחתונים" יש כאן??? **זה מבעית!!!**

תכל'ס... השנה לשם שינוי!!! הולך להיות שמח בראש השנה!!! השנה לשם שינוי ראש השנה הולך להיות גולת הכותרת של החגים... (תבין: כל שנה בחגים... יש את היום הדומיננטי בבית המקדש... אז שנה שעברה זה היה חג הסוכות שהיה מעמד הקהל והגיעו מכל תפוצות ישראל מכל העולם... ואילו בר"ה בדרך כלל העסק יחסית שקט... סו"ס ראש השנה זה פחות יום של בית המקדש!!! העולם אם כבר מגיע ליר"כ וסוכות... אבל השנה?? השנה ראש השנה הולך להיות יום מאוד דומיננטי!!! אתה בטח מנחש למה... כי... כי השנה ראש השנה אמור לצאת בשבת!!! וממש לאחרונה... לפני חמש שנים מרן רבי יוחנן בן זכאי יצא בשלוש תקנות שראש השנה שחל בשבת אין תוקעים במדינה אלא רק בירושלים!!! גזירה משום אותו יהודי שמרוב טירדא דמצווה עלול ליטול את הלולב וללכת אצל בקי ללמוד ויעבירונו ד' אמות ברשות הרבים... (כמו כן: לולב שחל בשבת אין תוקעין במדינה מהאי טעמא) ולכן זהו!!! אין!!! כלל ישראל כולו מפסיד את הסגור היחיד בשנה שמרצה אותנו לפני ה'... זה כח עצום שרק לריב"ז יש כח לתקן כזו תקנה!!! לחדש איזה אחריות וערבות מוטלת על כל אחד מאיתנו שכל כלל ישראל יפסיד מצוה חביבה זו בשביל להציל יהודי אחד... עכ"פ ברגע שאלו הם הנתונים... אתה מבין לבד שכל מי שרק יכול להקדים את העליה לרגל של סוכות, ולהקדים ולעלות עוד לפני ראש השנה... לא חושב פעמיים... מילא בדורות האחרונים אין לנו שופר וזהו!!! אבל כשיש לך אפשרות לעלות ולירושלים וכן לשמוע שופר אז... אז מה לא מוכנים לשלם ולהתאמץ בשביל להשיג את העורך דין הטוב ביותר שרחמנו בכבודו ובעצמו מגלה לנו שהשופר הוא הכתובת ל"תוציא כאור משפטנו איום קדוש..." ואכן בימים אלו ניתן לראות תכונה רבת... אנשים מקדימים את האסיף... מכניסים כבר עכשיו את החבילות עצים לאוצר... יש כאלו שהם בעיצומו של קטיף עצי הדקל שחל בדיוק בימים אלו... וחלקם ילכו לירושלים לראש השנה ויחזרו במיוחד בשביל להשלים את הקטיף והלקט שכחה ופאה ואולי גם ביכורים... (חוץ מאלו שיש להם מעשר בהמה, שהם באמת יאלצו להישאר בבית כי ערב ראש השנה זה הגורן של 'בקרבת רועה עדרו מעביר צאנו תחת שבתו', ואין מעבירין על המצוות... יש לך פה מצוה של מעשר בהמה ואתה נוסע לירושלים לתקיעת שופר?? מסתמא שדעת תורה נוטה להישאר למעמד מעשר בהמה...)

עכ"פ בירושלים ישנה כעת היערכות רבתי לקראת עליה לרגל מוקדמת מהרגיל!!! נערכים לקליטת המונים, לא רק סו"ג בתשרי... אלא כבר מכ"ט אלול... זה התכנית לעת עתה... אם יש עדיין כל האפשרות פתוחות... אל תתפלא אם החדוש יתעבר ויתברר שר"ה הוא בכלל ביום ראשון... ההמשך אם ירצה ה' בשבוע הבא.

הנושאים שנפתחים בחוברת

'אני לאול':

מי הצליח לגרום לנו לכוון פאניקה מאלול?? הרי המשגיחים כבר ממוימן לא מפחדים?? ונייה שכן... איך גם הבחור שלא הקשיב בשיחות... גם עליו לא פסחה ההיסטריה? איזה שבב פסיכולוגי מתחבא מאחורי ה'פלצות' המסתורית הזו??

נו... אני כבר מפחד מאימת הדין... אבל למען ה': למה אימת הדין רק משתקת אותי?? למה כשיש לי פחד מתוצאות אמת של הבחירות... זה רק מוסיף לי אנדרגלין וממריץ אותי לעבוד במטה שעות נוספות... ואילו הפחד מאימת הדין רק משתק אותי ואני מתאבן... וזה לא מפעיל אותי בכלל??

כל השנה אני סוחב איכשהו... מתפלל מאוחר... גורר רגלים בעבודת ה'... והנה... ימים הנוראים מתקרבים ואני פתאום מתעורר לחיים... (אני מהסוג ההפוך ממי שהוזכר בשורות הקודמות) פתאום אני מגיע מ'ראשונים'... מתפלל בכוונה... מונה מעות... אבל ברגעים מסוימים אני מרגיש מין זיוף פנימי... זה הרי לא באמת אני... אני האמיתי זה שלעפעפע... האם אני צודק? יותר נכון **למה אני לא צודק???**

איזו הזדמנות פז של זכויות עצומות בבין אדם לחבירו מתגלגל לכולנו בין הרגלים דווקא בעונה של חודש אלול יותר מכל השנה... ובמאמץ קטן מאוד אתה יכול להכניס זכויות אין קץ הישר לתכנית החסכון של כתבנו בספר זכויות לשנה טובה ומתוקה???

ותפילה- מעבירין את רוע הגזירה... איך אפשר להתפלל חודש ימים תמים?? מה יש להתפלל כ"כ הרהבה? האם זה אומר לחזור מלא מלא פעמים כמו עונש כתיבה על כל שמות החולים ורשימת הצרכים והישועות?? ואם כן, כמה פעמים ביום צריך לדקלם??

מיוחד לאברכים: כשהייתי בחור ניסיתי לתפוס חיזוק באלול אבל היצר הרע פחות מפריע... מי שהתחננת... היצר הרע פחות מפריע... מי שהתחיל "להפריע" זהו... זה לא פחות ולא יותר הרבש"ע בכבודו ובעצמו... ב"ה יש ילדים, בית, עבודה, אשה, וכל זה מתנות יקרות שה' ברחמיו נתן אותם... אבל תכל'ס כל זה לוקח זמן וראש וטירחה... וזה על חשבון אלול... מה עושים עם המפריע המפתיע הזה? איך מתייחסים אליו?? פרק חובה!! או 'ב' של אלול אמיתי!!! ברוך הבא להמלכת ה'!!

האם לחזור בתשובה המשמעות היא לשקוע ברגשות אשמה ולהרגיש דפוק שלא הייתי בסדר... ואוף... למה עשיתי את זה? איזה טיפש אני... האם בהכרח זו התחושה או לאו דווקא??

מהו הספר המומלץ ביותר לראש השנה? אני רוצה ספר אחד שידבר ברור!! שלא ילך סחור סחור... שגייד בדיוק בדיוק מה זה ר"ה... מה הנושא... מה רוצים... מהי עבודת היום? שאני אוכל לצאת ממנו עם דברים ברורים ושאני לא אפגוש את אותו מסר לפני חנוכה והוא יגיד לי שזה גם העבודה של חנוכה וגם העבודה של פורים... מהו הספר המומלץ ביותר לר"ה??

מה פשר שינוי המצב רוח הקיצוניים שעוברים עלינו בחודש אלול? יום אחד אני מרגיש בעננים ויום אחד כולי באדמה??

על כך בחוברת...

מקודם... שאנחנו נותנים את מלא כובד המשקל לחשיבות של הגיל הזה... כוונצ'ה מזה עולם הישיבות הליטאי זה... זה אוטובוס בין עירוני... אוטובוס בין עירוני זה עולם אחר לגמרי! אני בתור חיפאי יש לי ניסיון רב באוטובוס בין עירוני... ס"ס מגיע האוטובוס... דבר ראשון אתה שם את התיק בפגז... ואז אתה בודק איזה נהג זה... (אה... שכחתי לספר שעוד לפני כן, אתה נוסע באוטובוס עירוני להגיע לתחנה ראשונה כדי לתפוס מקום טוב... במושב שיש מקום הרגלים...) ואז אתה מחפש את המקום ליד החלון... ואז אוי... מי הולך לשבת לידי בדרך... (תחשוב שמישהו הולך 'לחפור' לי פה שתיים וחצי ואני עוד צריך להיות נחמד איתו... או שצפוף לי איתו...) ואז המזגנים... והאורות... ונעצור לבנתיים כאן... הבנת את ההבדל בין אוטובוס עירוני לבין עירוני?? זה פחות או יותר ההבדל בין ישיבה חסידית לליטאית...

בחורים יקרים: לא שיקרו עליכם!!! הגיל הזה של ישיבה גדולה הוא גיל קריטי לכל השיעור קומה הרחני העתידי שלכם!!!! זו באמת תקופת תור הזהב הרוחנית שלכם!! באיזשהו מקום כל הבנין הרוחני שלכם נזקף לגיל הזה... וחשוב שתדעו את זה... ולכן בחינוך הליטאי נתנו חשיבות וערך עליון לגיל הזה... זה נכון וזה לגמרי נכון!!! אבל הההלו... זה שהתקופה הזו חשובה כ"כ **זה לא בגלל** שבתקופה הזו **אתה** המבין הגדול ואתה החכם מכל אדם... לא!!! אדרבה... אתה עצמך בכלל לא חכם!!! אתה פה הילד של טיפת חלב... אדרבה... אם כבר התקופה הזו היא כ"כ חשובה קריטית... **זה רק בגלל** שמרוב שאתה צעיר ורך ומשוח... הנפש שלך עדיין גמישה כמו פלסטלינה... ויש לך עדיין את הדמיונות לעשות שינויים ומהפכים רוחניים מרחיקי לכת לטוב ולמוטב... ולכן!!! לכן זו תקופה כ"כ קריטית ובעיקר מסוכנת!!

בקיצור: אם יש טיפת חלב **להתפתחות הילד!!!** אז יש ישיבה גדולה **להתפתחות הנערי!!!** ומעתה: בחור פקח וחכם שקורא שורות אלו וקולט את המפה נכון... הוא מבין שאם יש פה משהו גדול... לא אני פה הגדול... אלא זה **גודל-- השעה!!!** גודל התקופה שבה אני כעת נמצא!! ממילא אני צריך בעיקר לנצל את הזמן... בעיקר לקחת את העניינים ברצינות!! לא לקחת ללב כל מיני משברים קטנים... מתוך הכרה והבנה שהגיל הזה הוא בגדר "ענינים" לתחום על כלים כ"כ טוב לא ארץ מצרים לכן הוא", תבין שזה גיל של 'שבע שני השבע'... מסכת שאתה לומד עכשיו אתה כמעט ולא תצטרך לחזור עליה במשך החיים... היא פשוט תהיה מונחת לך בראש... והמסכתות שלא למדתי בחור בחור זה... זה... זה לא זה... תבין את זה... תבין שאתה נוקב מרגליות...

תבין שעכשיו זה הזמן לעבוד על המידות... עכשיו זה הזמן לבצע מהפכים רוחניים... עכשיו אתה כמו אופנוע... תוך שניה אתה עושה פרסה... אח"כ- אחרי החתונה אתה נהיה מסורבל כמו רכב ארבע על ארבע... (ראית רכב כזה עושה פרסה?) ככה בחור פיקח קורא את המפה!! אבל הנער הלא חכים וכן טיפש... הוא לוקח את הגישה הליטאית לכיוון ההפוך בדיוק... אה... אמרו לי שהגיל של ישיבה גדייילה כ"כ חשוב?? אה... זה אומר שאני!!! אני פה האחשוורוש!! אני פה החשוב!!!! אם ככה, אז אני המייבין... ואסור להגיד לי מילה... ואני כמוהו לא ממחר לשום מקום... בטח שלא... אני אחשוורוש... אני כבר עכשיו נמצא בפסגה ומולך מהדוד ועד כוש... לא נותר לי אלא לטעון שכולם חייבים לי... וככה הוא מבזבז את התקופה הקריטית ביותר בחיים... ועל מה?? על טעות אופטית!!! על טעות שכהוא היה בטיפת חלב הראשונה הוא לא טעה בה... ועכשיו כן!!!! וכשזו התוצאה... כאן בית המדרש החסידי צודק במאת האחוזים שהוא דוחף את הבחורים לסוף הרישימה... ומלחיץ אותם לסיים את הגיל הבעייתי הזה כמה שיותר מוקדם... בקיצור: בחור שיבין את גודל השעה וינצל כל דקה בחיי הבחורות, כלפיו בית המדרש הליטאי צודק והעולם היהודי באמת עוצר את נשימתו מול השיעור קומה שהולך לצמוח כאן... ואילו בחור שחשול שהוא מבין יותר מכולם כי הוא בישיבה גדולה... אותו צריך לגלגל מכל המדרגות ולהסביר לו שהוא בטיפת חלב...

--- עד כאן נושא אחד!!! ההבדל הראשון בין הגישה החסידית לליטאית... כעת ניגש להבדל השני שהוא הפועל יוצא וההשלכה הישירה ממנו... יוצא לי הרבה לפגוש גם בחורים משיבות גדולות חסידיות... וגם בחורים משיבות גדולות ליטאיות... ושמתי לב שבחור בישיבה גדולה חסידית עובר רבע מהקשיים וההתמודדויות והמשברים שעוברים על בחור ליטאי... ולמה?? מסיבה מאוד פשוטה: (לא רק בגלל שהוא פחות זמן בישיבה) מצאתי לזה הגדרה ממש מעניינת... ההבדל בין ישיבה גדולה חסידית לליטאית **זה כמו ההבדל בין אוטובוס עירוני לאוטובוס בין עירוני...** מה ההבדל בין אוטובוס עירוני לאוטובוס בין עירוני?? אוטובוס עירוני... אתה לא עושה יותר מידי חשבונות... ברגע שהאוטובוס הגיע אתה עולה... יש מזגן... אין מזגן... יש מקום לשבת... אין מקום... מקסימום אתה תופס איזה עמוד... וקדימה נהג סוגר דלתות ונוסעים... העיקר לנסוע... העיקר להגיע... בקיצור: מי שעולה על אוטובוס עירוני **הוא רוצה בעיקר להגיע!!!** יש לו עוד חמש תחנות לנסוע... ויאלה... תסע... העיקר תסע... לא איכפת לו אם הנהג עצבני... ואם האוטובוס עמוס... העיקר תזוז... תגיע כבר!!! ואז מגיע פתאום פס האטרה... הופ... עולים... הופ... יורדים... ואז לפתע מגיע פס האטרה... הופ... עולים... הופ... יורדים... ואני רוצה לעצור כאן רגע ולשאול: אתה יודע מה זה פס האטרה?? פס האטרה זה משבר... זה עליה... ירידה... עליה לצורך ירידה... נו... משהו בכלל שם לב למשבר הזה??

איפה... העיקר תעצור לי בתחנה הבאה... כן פס האטרה... לא פס האטרה... העיקר תגיע... העיקר תעצור... הנה... הגעתי... כל טוב... ככה זה ישיבה חסידית!!! בחור חסידי נכנס לישיבה גדולה... הוא לא בא להשתקע שם... הוא יודע שזה פרק זמן של שנתיים שלוש... העיקר לנסוע... העיקר להתקדם ולהגיע... ממילא הכל הרבה יותר קליל... הוא לא עושה עסק מכל איזה פס האטרה... אוי... אני במשבר... אוי אני בעליה או בירידה??? איפה... הוא פחות רואה את זה... הוא יודע שזה אוטובוס עירוני... כל שבוע יש תחנה... שוב עולים יורדים... כל אחד הולך לרבי שלו... ותכלס כולם צועדים בצעדי ענק לכיוון היעד... בחור חסידי לא שוכח לרגע שהישיבה זה לא היעד הסופי!!! הוא יודע שזה כמו יעקב אבינו... ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרונה! העניינים שלו נשואות להקמת בית יעקב בחרן... ובדרך הוא מתעכב ונטמן בישיבת שם ועבר... אבל זה בדרך!! זה באוטובוס!! הוא לא שוכח לרגע ש-פה זה לא התחנה הסופית שלי... ממילא הוא לא עושה יותר מידי עסק משום דבר... **עד כאן בחור חסידי... לעומת זאת בחור ליטאי...** בגלל הגישה שהזכרתי

אתה אמר לציאת מהישיבה ובידיים מלאות!!! חטוף ואכול... מזה עולם הישיבות הליטאי זה... זה אוטובוס בין עירוני... אוטובוס בין עירוני זה עולם אחר לגמרי! אני בתור חיפאי יש לי ניסיון רב באוטובוס בין עירוני... ס"ס מגיע האוטובוס... דבר ראשון אתה שם את התיק בפגז... ואז אתה בודק איזה נהג זה... (אה... שכחתי לספר שעוד לפני כן, אתה נוסע באוטובוס עירוני להגיע לתחנה ראשונה כדי לתפוס מקום טוב... במושב שיש מקום הרגלים...) ואז אתה מחפש את המקום ליד החלון... ואז אוי... מי הולך לשבת לידי בדרך... (תחשוב שמישהו הולך 'לחפור' לי פה שתיים וחצי ואני עוד צריך להיות נחמד איתו... או שצפוף לי איתו...) ואז המזגנים... והאורות... ונעצור לבנתיים כאן... הבנת את ההבדל בין אוטובוס עירוני לבין עירוני?? זה פחות או יותר ההבדל בין ישיבה חסידית לליטאית... בחור ליטאי... כבר בשיעור ג' ישי"ק הוא מוטרד!!! לאיזה ישיבה גדולה אני אלך... ואז, כשהוא מגיע לישיבה גדולה, כעת חצי שנה אורך לו לצאת מהמשבר לאיזה ישיבה בסוף הלכתי... מה יש?? רציתי שהאוטובוס יהיה חדיש... נוצץ... ובסוף זה זה לא... בקיצור: שנה וחצי הוא עסוק באיזה!! איזה ישיבה... ס"ס הוא התרגל לישיבה... עכשיו הוא מתחיל להיות טרוד מה המעמד שלי והתדמית... ומה יגידו עלי... ועם מי יש לי קשר... ומי יבא לי לחתונה... ומי החברי חדר שלי... ואז הוא מתחיל להתלבט האם ללכת לחיזוק... והאם לתת צאנ'ס עוד שנה... (כאילו הוא פה לנצח) בקיצור: נכון שבחור חסידי לומד בישיבה רק 3 שנים... אבל זה נטו!! ואילו בחור ליטאי שלומד 6 שנים... אבל זה ברטו!! כי 3 שנים בזבזת על התקשקות והתבחושות סביב הישיבה... (קורה שנוצר מצב במשך השנים בישיבה שבחור הגיע לנקודת מיצוי בישיבה, והגיע הזמן לעבור לחיזוק לישיבה אחרת... וזה מה שנוכן לעשות! הרבה פעמים הבחור ירד מזה ברגע האחרון... ולמה?? כי... כי אם אני אעבור לישיבה אחרת ולא יכירו אותי... אז מי ירקוד בחתונה שלי... אתה פעם 'אחזת' מה טמון בשיקול 'המדהים' הזה? היות והחיים נגמרים בישיבה... אז החתונה זו לוויה!! ואם לא יכירו אותי... אז מי יבא ללוויה שלי? תצחק... אבל זו התחושה...) מה הפלא שכל זעזוע שעובר עליו בישיבה זה מברא איום ונורא... אם המרגשי יום אחד מעביר אותו חדר... הוא מרגיש כאילו הגיעה מה פה משאית של הוצאה לפועל... אם הוא לא מוצא חברותות הוא מרגיש כאילו הוא עובר תהליך גירושין... ההההלו... תרגע... הגיע הזמן שתקלוט שהישיבה היא בסה"כ אוטובוס!! תפסיק לקחת יותר מידי ללב כל דבר שקורה בישיבה... תקלוט שהחיים שלך לא נגמרים פה!!! אני מכיר אברכים שממש לא הסתדרו בישיבה, הן חברתית... הן תדמיתית... הן חברותות... וכשהם נכנסו לחיים הם שגשגו ועשו חיל... כן... יש כאלו שבאוטובוסים הם חלשים... לא הולך להם... אבל בעסקאות נדל"ן הם אלופים... תבין את זה!! תבין שהישיבה זה לא החיים... זה רק האוטובוס לחיים!!! **יש פתגם שאומר: טאראנטע אבל לפניך!!** כלומר: יכול להיות לך בחור שהוא נראה לך טרנטע... הוא מגיע בישיבה שמתייחסים אליה טרנטע... אבל **אם הוא לפניך!!!** אז הוא לפניך... תפסיקו כבר להתבחס סביב הישיבה ואיזה ישיבה והאם ללכת לחיזוק... תבין שהישיבה היא אוטובוס שמוביל אותך ליעד!! ולא מעניין אותנו איך הגעת... מעניין אותנו לאן הגעת!!! בחור שיצא מהישיבה מלא וגדוש עם קנייני רוחניים ועם נשים נזיקין בידיים... גם אם הוא טרנטה תבוטה מכל הכיוונים... הן מבחינה תדמיתית... חברתית... ישיבה לא מוכרת... מה זה משנה... **טרנטה אבל לפניך!!** תראה לאן הוא הגיע... ואילו בחור שחי בטופ שבטופ... הכי מקובל בחברה, הכי מרשים וישיבה טובה... אם הוא מאחורי הטרנטה הזה... אז הוא אולי מרגיש בתוך לימוזינה... אבל זה לימוזינה משחק... לימוזינה של ילדים... כי שוב... הישיבה היא בסה"כ אוטובוס... לא מעניין אותנו **איך** הגעת... מעניין אותנו **לאן!!! לאן הגעת...** וזה תלוי רק בך... כאן ועכשיו תבין את זה... אל תהיה מפגר... לכן אנא... תפסיק לקחת ללב!!! גם אם אתה עובר תקופה קשה בישיבה... נניח שאתה לא מסתדר... וסתם ככה אתה לא מרוצה... כאן מאוד משנה מה עומד לך מול העיניים!!! אם הדבר היחיד שאתה רואה מול העיניים זה הישיבה והעולם מתחיל ונגמר אצלך בישיבה... אז אתה באמת מסכן... לא טוב לך בעולם שלך!!! אבל אם אתה קולט שהישיבה היא בסה"כ אוטובוס!! ונכון שיש קצת בעיות באוטובוס... יש פסי האטרה קצת אגרסיביים... אין מזגנים... אבל העיקר האוטובוס נוסע... **מה פירוש נוסע??** הצבתי לעצמי יעד של נשים נזיקין!! והנה בזמן הזה לומדים יבמות ואני לומד ומתקדם... אז העיקר שהאוטובוס מתקדם... אתה מבין?? הגיע הזמן שתפנים שהישיבה עצמה זה לא יעד!! זה רק האוטובוס שמוביל אותך ליעד!! שתבין: יש דבר אחד שאני לוקח ללב באוטובוס... תנחש מה? פסק!!! פסק זה הדבר היחיד באוטובוס שמוציא אותי מהכלים... כי כל דבר אחר לא איכפת לי... העיקר נוסעים... העיקר אוטוטו מגיעים... אבל פסק ? ! פסק זו כבר בעיה אמיתית!! אני גם בתוך האוטובוס וגם לא מגיע לשום מקום... פה אני בקבוצת סיכון להתפרצויות... **על אותו משקל... ככה גם בישיבה...** המצב האידיאלי של בחור שנכנס לישיבה... זה להציב לעצמו יעד!!! באיזה תחנה אני רוצה לרדת... (הכי קל לי לנקוט בדוגמה של נשים נזיקים... כי זה הכי נשלף אבל כמוהו שיש עוד דברים מהותיים...) אני עולה כעת לאוטובוס מתוך בניית תכנית גלובלית ופרטנית-חודשית ושבועית מאידך- איך אני מתקדם עם זה... ומכאן ואילך הדבר היחיד שאני לוקח ללב זה האם אני מתקדם לכיוון היעד שלי או לא... אם אני מתקדם... כבר לא איכפת לי... כן חברותא לא חברותא... ישיבה יותר טובה פחות טובה... **העיקר שהטרנטה זוהרת והיא לפניך!!!** כלומר: הדבר היחיד שמשנה לי ועולה לי בחיים שאני יכול לציין בסיפוק שהתקדמתי בעוד תחנה לפי התכנית הגלובלית שהצבתי לעצמי (היעד והתואי עשוי להשתנות ולהתעדכן במשך השנים לפי תפוכות מסוימות בפש שלך... קח בחשבון... תהיה ריאלי...) ואם לאחרונה נרדמתי בשמירה ואני לא מתקדם... גם אם אני ממכב בחברה וגם אם אני בישיבה הכי טובה... אני לימוזינה של משחק... תבין את זה... קל מאוד להגיד את זה... יותר קשה לחיות את זה... אבל לפחות להכניס לראש: כמו שלא נולדת באוטובוס!!! ככה אל תחשוב שהחיים נגמרים בישיבה!! אתה אמר לציאת מהישיבה ובידיים מלאות!!! חטוף ואכול...